

den samme Grundføtning gjældende for andre Embedsmænd. Jeg agter virkelig ogsaa efterhaanden at gjøre den gjældende for Embedsmændene med Undtagelse af et Slags, og det er Dommerne; men jeg vil dertil føie, at vi jo skulle have andre Myndigheder til at staa ved Siden af Dommerne. Det er det eneste Sted, hvor jeg mener, at denne Grundføtning ikke vil blive gjort gjældende; thi det er min Døertydning, at saavel Borgmestre som Amtmænd og mange flere staa i et saadant Forhold til Befolkningen, at Befolkningen nødvendig maa faae Indflydelse paa deres Valg. Altsaa vil det samme Princip komme til at gjøre sig gjældende, som gjør sig gjældende baade med Hensyn til Lærere og Præster. Altsaa, jeg er ikke istand til at kunne se noget Principstridigt deri, og jeg er rede til i alt Fald at føie Principet ogsaa over paa de andre Embedsmænd. Der var nogle Yttringer i det ærede Medlems Foredrag, der førte Ordet for Mindretallet, som vare mig i høi Grad paa-faldende. Han fremhævede gjentagne Gange, at Dvertallet var saa lille, men det troede jeg var Noget, som vi vare komne udover, saa at det i det Mindste set fra Thingets og ogsaa fra det ærede Medlems Side ikke har nogen Betydning, enten Dvertallet var lidt større eller lidt mindre. Dvertallet har isørigt ikke været saa ganske lille. Det Flertal, som blev kaldt lille, er dog som oftest ved Afstemningerne henimod 60 Stemmer og Mindretallet nogle og Trediv, altsaa $\frac{1}{3}$ mod $\frac{2}{3}$, men det kalder jeg ikke saa ganske lille. Vil man se hen til andre Lande, Frankrig eller England, vil man se, at Forskjellen mellem Mindretal og Flertal der ikke engang er saa stor. Der er mange betydelige Sager, hvor der har staaet et Flertal af henimod 60 mod Ministeriet, og dog er Ministeriet blevet sidende. Det forbaufede mig noget, at han talte om det lille Dvertal; men den ærede Ordfører fremhævede heller ikke alene, at det var et Dvertal, men han fremhævede stærkt, at der gjentagne Gange her i Thinge var gjort gjældende, at et Forslag som Ministerens vilde man ikke gaa ind paa. Der kunde i Begyndelsen af det Foredrag, som Ministeren holdt, synes at skimte noget igjennem om, at en Overenskomst med ham ikke var umulig, men han borttog, inden vi kom til Slutningen af hans Foredrag, fuldstændig dette Saab. Thi da han sagde, at han ikke engang havde kjendt Mindretallets Forslag, og ikke paa nærværende Tidspunkt kunde stille sig anderledes, maatte man gaa ud fra, at han paa et senere Punkt kunde stille sig anderledes; men hvad sagde han senere? Han sagde, at han var rede til at forhandle med Mindretallet; mig forekommer det dog virkelig at være ønskeligt, om Ministeren var af en saadan Bessaffenhed, at han var rede til at forhandle med Flertallet, naar han skal føie det igjennem dette Thing. Nei, jeg havde ligesom adskillige Andre ventet, at den høitærede Minister netop havde været særdeles skiftet

til at bringe et Forslag som dette igjennem som den, der havde staaet udenfor de hidtil værende Partistridigheder. Men jeg skal ikke negte, at dette Saab mere og mere er blevet mig berøvet, mere og mere er svundet bort, og nærmer sig nu Standpunktet Nei. Jeg har nu kun et Par Bemærkninger at gjøre overfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) saavel som det ærede Medlem her bag ved for Moss (Schjørring). Jeg synes nemlig, at de noget vel stærkt have hævdet, at der nu kun stod Flertallet og Mindretallet det imellem, om Lønnen skal være Korn eller Penge. Ganske vist er det et af Hovedpunkterne, og det et meget væsentligt, men dog ikke nær det eneste; baade Lønningernes Størrelse, Klassificeringen og det, om der kan blive noget tilovers til andre aandelige Formaal, er ogsaa Noget, der staaer Flertal og Mindretal imellem, medmindre man vil sige, at et Par hundred tusind Rigsdaler aarlig ikke er noget Stort. Jeg gjen-tager, at jeg er gaact saa vidt, at jeg neppe tror nogenfinde at kunne gaa videre, og at jeg ingen-lunde kan indstaa for, at jeg kan vedblive at ind-tage et Standpunkt overensstemmende med det, jeg sidst har indtaget i Udvalget. Endvidere har det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem her bagved nævnt Sedtillæget som en ønskelig Udvei. For at Ingen senere skal blive forbauset over min Stilling, og for at disse Udtalelser ikke skulle gaa hen uden Modsigelse, som om vi Alle vare enige om at gaa ind paa Sedtillæget, vil jeg sige, at jeg heller ikke kan gaa ind derpaa. Jeg finder det tvertimod hensigtsmæssigt — og det synes mig underligt, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds ikke finder det hensigtsmæs-sigt, at der ved de aarlige Finantslove kan blive drøftet, hvilket og hvor stort Embedsmændenes Tillæg skal være; men det ville vi ganske give ud af vore Hænder, naar vi gaa ind paa Sedprin-cipet. Jeg fremhæver dette, for at man ikke skal tro, at det er Noget, hvorom der er almindelig Enighed tilstede. Der kan vel ogsaa være de Medlemmer, som engang, da Sedtillæget var tilstede, vilde holde paa det, men nu, da det er borte, tror jeg ikke, at vi mere komme tilbage dertil.

Gad: Jeg har under denne Sags tidligere Behandlinger havt Leilighed til saa ofte og saa grundigt at udtale mit Standpunkt, at jeg ikke har begjæret Ordet for at fremsætte eller klare dette for ærede Medlemmer. Efter den Anledning, som der idag har været givet dertil, skal jeg dog tillade mig at henvise til, at mit Standpunkt om ikke ganske er det samme, saa dog i mange Henseender ligner det, som har fundet Udtryk idag af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valg-kreds (Schjørring). Det er nemlig dette, at jeg har kunnet slutte mig til Regjeringens Forslag og ogsaa har i sin Tid kunnet og kan ogsaa endnu slutte mig til de Principer, som findes